

Fòrum ONDARA

de capellans del bisbat de solsona

Núm 17 - maig de 2016

PROJECTE DE TREBALL DEL BISBE DE SOLSONA

La glossa dominical que el bisbe Novell ha publicat al Full Diocesà del diumenge sisè de Pasqua (1 de maig de 2016), no és possible deixar-la passar sense fer-ne un petit comentari.

Comença l'escrit amb aquestes paraules: "Som una Església que 'tapa forats'". És, pel cap baix, sorprenent, que quan només fa cinc anys, en el dia de la seva ordenació episcopal, va proclamar solemne-

nes i grups parroquials més dinàmics i motivats del Bisbat, i ho varen fer amb goig i esperances. Fou el moviment més important que hi ha hagut a la Diòcesi després del Concili Vaticà II i el darrer treball pastoral del Bisbe Deig.

Els bisbes que ens han enviat després del Deig, sembla que són fruit d'aquesta mateixa mentalitat respectiva. El Vaticà ens els ha enviat per 'tapar fo-

ment aquelles paraules "faré una diòcesi de sants", avui pugui publicar que som una Església 'tapaforats' i continua: "quasi tots els nomenaments parroquials que he fet, han estat per 'cobrir' vacants".

Evidentment dóna les seves raons quan diu "tenim capellans, diaques, treballadors apostòlics, delegats diocesans, membres de consells, catequistes, voluntaris de Càritas i altres col·laboradors cansats, desmotivats i queixosos".

Després d'un diagnòstic tan lamentable ens proposa unes vies de solució: s'escau, que un senyor de la 'quinta punyeta' (Canadà) ha escrit un llibre que ens sap molt greu de citar-lo ("Renovación Divina") on hi trobarem la solució a tanta mandra.

Es veu ben clar que el bisbe Novell no s'ha llegit mai ni un sol capítol del llibre on hi ha les conclusions de l'Assemblea Diocesana, ja que no l'ha citat mai en cap dels seus escrits. Si algun cop se l'hagués mirat veuria que el primer anunci diu: "Per una Església renovada". A l'Assemblea hi van participar les perso-

rats'. Ja sabem tot el que això significa per aquestes persones segons la valoració que en fa el Bisbe Novell, o sigui "cansats, desmotivats i queixosos".

Recordem que hi ha capellans i laics que fa més de mig segle que estan servint una parròquia o a d'altres llocs de responsabilitat. Estem segurs que a qualsevol capellà o laic que se'l nomena per a fer algun servei, accepta l'encàrrec amb il·lusió i amb ganes de servir i deixar una bona empremta a aquell lloc encomanat.

Quan acceptes una oferta de treball pastoral, el primer que fas, és demanar a Déu que et faci apte per complir amb aquell compromís. Després, procurem identificar-nos amb la vida i costums d'aquells amb qui hem de conviure i ajudar-los a progressar com a persones i, tant com podem, com a persones cristianes.

Amb aquesta disposició, ens sentim pastors, germans, amics i fins i tot treballadors. Mai volem ser... "tapaforats".